

Naprej nam ni treba hoditi nikamor več. Kar je v Topčideru in v Košutnjaku poglavitnih znamenitosti, te smo videli. Zatorej se vrnimo ter oddahnimo ob čaši mleka v parkovem mlekarniku, nato pa zapustimo tudi to najvažnejše beograjsko izprehajališče, ki obeta postati v kratkem še udobnejše in še lepše. Zakaj park, ki se razteza danes le po ravnici, nameravajo razširiti tudi v Topčidersko brdo, ga potegniti čez ves Košutnjak ter ga urediti po natančnem načrtu, da dobi Beograd tako tudi v tem svojem koncu lice velikega, razvitega mesta.

Maju v slovo.

*Odhajaš zopet, ljubi maj,
težko mi jako je po tebi,
saj pač ne vem, če še bom kdaj
pozdravil starček te pri sebi.*

*Pa naj! ... Jaz dobro to-le vem:
v nebesih moj Rešitelj žije
in da v deželo boljšo grem,
kjer sreča moja se razvije ...*

*Teži mi pleča breme let,
pritiska me bolest in beda,
že smrt me blaga hodi zret,
nje hladni dih me že odeval*

*Tam zlobe, boli, bede ni,
tam krasni večni maj procvita,
v mladost se starost premeni
in zlato solnce večno svita! ...*

*Čemu li smrti bi se bal?
Pričenja z njo se boljša doba,
saj sladko bom pod zemljo spal,
a duh bo srečen onkraj groba!*

Janko Leban.

Kresnice.

*Bele lučke — tih večer ...
Bog daj mrtvim sveti mir!*

*In v nebesa naj jih pelje
iz peklà in mračnih vic,
da uživali veselje
angelov bi rajskih lic.*

*Nam, ki v svetu tod živimo,
hrepnimo in trpimo,
z jasno srečo naj Gospod
blagoslovi našo pot!*

*Bele lučke — tih večer ...
Bog daj mrtvim sveti mir!*

Janko Samec.

